

[Damsgaard.]

være finansministeren, der får mulighed for at opkøbe statsobligationer på markedet. Hidtil har det været overladt nationalbanken selvstændigt at passe obligationsmarkedet, og den praksis mener vi fortsat er den rigtige. Jeg ville være yderst betænkelig, hvis man gennem lovgivning gennemførte sådanne foranstaltninger, at man i større eller mindre udstrækning satte nationalbankens indflydelse på pengevesenets område ud af spillet. Det er ud fra sådanne synspunkter, venstre må stemme imod ændringsforslaget.

Til belysning af vore synspunkter har venstres og det konservative folkepartis medlemmer i finansudvalget anmodet om en udtalelse fra nationalbankens ledelse, og denne udtalelse har vi fået. Da finansministeren i marts 1960 stillede et tilsvarende ændringsforslag til finanslovsforslaget for 1960-61, udtalte nationalbankens ledelse sig ligeledes; dengang frarådede nationalbanken ændringsforslagets gennemførelse og motiverede nærmere dette standpunkt ud fra principielle pengepolitiske synspunkter. Denne udtalelse henviser nationalbanken til i sin skrivelse i år til finansudvalget og føjer til, at udviklingen i det forløbne år yderligere har bestyrket nationalbanken i dens opfattelse fra i fjor, og nationalbanken begrundet sin stilling videre — jeg beder den højtærede formand om at måtte bringe et citat fra denne skrivelse —:

„I løbet af foråret 1960 syntes der at opstå fare for, at likviditetsstramningen kunne gå for vidt, og at en vis smidiggørelse af pengepolitikken kunne blive tiltrængt. I overensstemmelse hermed gav nationalbanken den 12. maj 1960 på ny pengeinstitutterne almindelig adgang til at belåne værdipapirer i nationalbanken. Den 27. maj 1960 ændredes valutabestemmelserne således, at bankerne fik øget adgang til at udnytte udlandets pengemarkeder til finansiering af dansk ind- og udførsel. Endvidere indførte nationalbanken den 28. september 1960 et system, hvorved det gjordes muligt for bankerne at påtage sig finansiering af langvarige eksportkreditter, uden at dette lagde nogen urimelig byrde på vedkommende banks likviditet. Endelig har nationalbanken året igennem udfoldet en betydelig virk-

somhed på obligationsmarkedet med det resultat, at virkningerne af udsving i likviditeten er blevet væsentligt afdæmpet.

Gennem de skildrede forholdsregler har nationalbanken inden for rammerne af den stramme pengepolitik, som konjunktursituationen nødvendiggjorde, mildnet forholdene så meget som forsvarligt. Det er en selvfølge, at banken vil følge samme linje i 1961.

Det tilføjes, at man har bemærket, at finansministeriet i sin skrivelse tilkendegiver, at en eventuel udnyttelse af den omtalte bevilling til ekstraordinær amortisation af statsgælden kun vil finde sted efter forudgående forhandling med nationalbanken. Man skal i denne forbindelse erindre om, at det i 1960 tillige blev præciseret, at de statslige opkøb, det måtte blive besluttet at foretage, ville ske gennem nationalbanken. Man tillader sig at gå ud fra, at også udnyttelse af den nu foreslåede bemyndigelse i givet fald vil ske gennem nationalbanken.“

Det forekommer mig at være med god begrundelse, at venstre efter disse oplysninger fra nationalbanken ikke kan gå ind for at lade den højtærede finansminister foretage de nævnte obligationskøb, og derfor vil vi stemme imod ændringsforslaget.

Venstre vil stemme imod ændringsforslag nr. 618 til § 27 om udvidelse af laboratorier m. m. ved atomenergikommissionens forsøgsanlæg Risø — det drejer sig om et beløb på 5,9 mill. kr. — og vi gør det med den begrundelse, at det teknisk-videnskabelige forskningsråd endnu ikke har givet en indstilling om det rimelige i denne udvidelse. Venstre må lægge vægt på, når vi nu har dette forskningsråd, at høre dets udtalelser, inden vi går med til denne investering. Noget andet er, at dette byggeri gennemført vil medføre, at endnu flere videnskabsmænd og teknikere skal beskæftiges ved forsøgsanlægget Risø og da vil blive suget fra andre forskningsområder og tekniske virksomheder, hvor der også i høj grad er brug for dem.

Venstres medlemmer af finansudvalget har sammen med det konservative folkepartis medlemmer stillet 6 ændringsforslag, som jeg skal omtale.

Det er ændringsforslag nr. 50 til § 2.P. Det angår en påtænkt udvidelse og modernise-